

Maskiner og alle den Slags Ting, som medføre en meget betydelig Stigning i Skatteindtægterne. Men det kommer jo aldeles ikke de brede Lag ved. Hvis det virkelig var Tilfældet, at det var de brede Lag, som vare med til at yde denne Forøgelse af Skatteindtægterne — noget have de naturligvis ydet, da Befolkningen stadig stiger — hvis de brede Lag virkelig havde bidraget noget klækkeligt til disse 2—3—4 Mill. Kr., Stigningen andrager, er det netop udmærket, da det er det bedste Bevis paa, at hele Niveauet for deres Livsførelse maa være blevet meget betydeligt højere, og at de nu maa være i en langt bedre Stilling for at kunne gøre det. Jeg synes derfor ikke, at der her er noget at beklage, idet de vedkommende saa maa have haft langt større Indtægter. Vi vide jo alle, i hvilken Grad Arbejdslønnen er stegen til stor Glæde for alle Mennesker. Det er derfor ogsaa rigtigt, at Befolkningen i Almindelighed er i Stand til at bruge mere af alle Livsfornødenheder og derfor ogsaa kommer til at betale mere Skat. Endelig vil jeg i Modsætning til det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds sige, at jeg finder, det er en overmaade naturlig Ting, at en Statsborger dog betaler noget i Skat, og de direkte Skatter forlanges jo aldeles ikke af det store brede Lag med de meget smaa Indtægter. Her i Kjøbenhavn betales der jo ikke Indkomstskat til Kommunen af Indtægter under 800 Kr. Naar Forholdet er saaledes, at der ikke kan faas Skat af dem paa anden Maade, kan jeg ikke se rettere — jeg finder det ogsaa meget naturligt, at en ærekær Statsborger ønsker at bidrage noget til Statens Indtægter — end at der maa være en saadan passende og læmpelig Beskatning, som ikke trykker nogen, og som ikke vilde mærkes, hvis det ikke blev fortalt paa den ene og den anden Maade, hvad det var for en forfærdelig Uretfærdighed. — Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds gjorde sig skyldig i en lille Fejltagelse, naar han vilde udlægge mine Ytringer saaledes, at Landstinget altid havde villet holde paa en Skat paa Ris og Petroleum. Det har jeg ikke sagt noget om. Jeg har sagt, at Ris og Petroleum høre til de store finansielle Toldsatser, men der laa aldeles ikke i disse mine Udtalelser noget om, at disse Toldsatser høre til dem, som Landstinget altid vil holde paa. Jeg har sagt, at det stemmede med Landstingets Standpunkt at holde paa Tolden paa Ris og Petroleum, fordi det mener, at man ikke uden videre kan slaa en Streg over store finansielle Toldsatser; det vilde jeg

anse for meget uheldigt og for noget, man ikke kan indlade sig paa.

Madsen-Mygdal: Jeg vil gerne tillade mig nogle enkelte Bemærkninger overfor den højtærede Finansminister, der ikke rigtig kunde forstaa, at jeg bebrejdede ham, at han havde brugt Trearet 1896—98 som Grundlag for sine Beregninger. Han mente, at man derved kom Virkeligheden nærmere end ved en 5-aarig Periode. I den Henseende vil jeg erkende, at havde den højtærede Finansminister taget 1898 alene, vilde han være kommen den øjeblikkelige Stilling allernærmest, saa meget desto mere, som det er vitterligt for os alle, at Stigningen har været stærk Aar efter Aar. Men hvis man vil have et Billede til berettiget Sammenligning med de andre Billeder, vi have haft fremme, dels i Toldkommissionen og dels i Folketinget, og vil holde sig til Traditionen paa dette og paa andre Omraader, tror jeg, at den 5-aarige Periode er den mest praktiske, saa meget mere som det er givet, at bortset fra Forholdene paa dette Punkt, kan et enkelt Aar, naar man tager en 5-aarig Periode, ikke gøre særligt Udslag hverken til den ene eller den anden Side. Den højtærede Finansminister vilde endvidere gøre gældende, at jeg havde ikke Ret i mine finansielle Betragtninger angaaende de 18 Mill. Kr. paa § 27, idet der var en Underbalance paa 5 Mill. Kr. Men det er netop det, jeg gjorde gældende, at naar man saa paa Underskudet — og det begyndte jeg med — kunde det se mørkt ud; Stillingen er dog ikke saa mørk, fordi de 18 Mill. Kr. ere ikke benyttede alene til Jærnhaver, som den højtærede Minister sagde, saavidt jeg opfattede ham, men paa § 27 som Helhed taget, baade til offentlige Arbejder og Afdrag paa Statsgælden, og naar man har Raad til at anvende 18 Mill. Kr., er Stillingen udmærket god, selv om man har et Underskud paa 5 Mill. Kr. Endvidere sagde den højtærede Finansminister: vi maa dog vide og undersøge med hinanden, hvor meget vi kunne undvære, naar vi tale om Nedgang i Skatterne. Der har jeg en modsat Opfattelse lige over for den højtærede Finansminister. Den højtærede Finansminister synes at være enig med det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Mundberg), i den Betragtning, at man maatte have Penge i Statskassen for at imødesæ Reformen, der maaske kunde ligge i det blaa. Sagen er imidlertid den, at er der Udsigt til at faa Reformen, nærer jeg ikke Spor af Tvivl om, at vi faa Pengene dertil, og